

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01.09.2015 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Agnieszka Samborska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 01.09.2015 r. w Świdnicy

sprawy **H. H.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania **H. H.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 02.06.2015 r. nr (...)

oraz z dnia 02.06.2015r. nr (...)

**zmienia zaskarżone d ecyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 02.06.2015r.,
znak: (...)w ten sposób, że ustala, że wnioskodawca H. H. nie ma obowiązku uiszczenia składki na
ubezpieczenie wypadkowe w wysokości podwyższonej o 50 % za rok składkowy od 01.04.2014r. do
31.03.2015r. oraz za rok składkowy od 01.04.2015r. do 31.03.2016r.**

Sygn. akt VIIU 1440/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca H. H. odwołał się od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: z dnia 02.06.2015r. (...), dotyczącej podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym obejmującym okres od 01.04.2014r. do 31.03.2015r. o 50% tj. do 2,90 % oraz nr (...) dotyczącej podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym obejmującym okres od 01.04.2015 r. do 31.03.2016 r. o 50% tj. do 2,70 % podstawy jej wymiaru W uzasadnieniu odwołań wnioskodawca wskazał, że strona pozwana dokonała błędnej wykładni i nieuprawnionego zastosowania przepisu art.34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych gdyż nie zachodzi sytuacja

uzasadniająca zastosowanie regulacji wskazanej w tym przepisie. Wnioskodawca nie mieści się w dyspozycji przepisu art. 34 § 1 ustawy bo nie ustalono by dane wskazane w deklaracji były nieprawdziwe.

W odpowiedzi na odwołania strona pozwana wniosła oddalenie odwołań oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości po 180 zł podnosząc, że płatnik składek Kancelaria (...) w W. w okresie od kwietnia 2014r. do marca 2015r. i od kwietnia 2015r. wykazywała składkę na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości dlatego też strona pozwana w zaskarżonych decyzjach podwyższyła stopę procentową składki o 50 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca H. H. prowadzi od 01.04.2012r. działalność gospodarczą Kancelarię (...) w W., w której zatrudnia 1 pracownika . W/w pracownik został zgłoszony przez płatnika składek do ubezpieczenia wypadkowego w okresie składkowym od 01.04. 2014 r. do 31.03.2015 r. i od 01.04. 2014r. do 31.03.2015r. Z tytułu zatrudniania mniej niż 10 pracowników w/w płatnik składek jest zobowiązany do samodzielnego ustalania, naliczania i odprowadzania składki na ubezpieczenie wypadkowe za pracowników.

W okresie składkowym od 01.04.2014r. do 31.03.2015r. wnioskodawca był zobowiązany do naliczenia wysokości stopy procentowej składki w wysokości 1,93 %. tj w wysokości 50% najniższej stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe. Za w/w okres wnioskodawca w dokumentach rozliczeniowych wykazał stopę procentową składki o, 67 % zamiast 1,93 %.

W okresie składkowym od 01.04. 2015r. do 31.03.2016 r. wnioskodawca był zobowiązany do naliczenia wysokości stopy procentowej składki w wysokości 1,80 %. tj w wysokości 50% najniższej stopy procentowej na ubezpieczenie wypadkowe. Wnioskodawca w kwietniu 2015r. w dokumentach rozliczeniowych wykazał stopę procentową składki o, 67 % zamiast 1,80 %.

Pismami z dnia 14.05.2015r. strona pozwana zawiadomiła wnioskodawcę o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego dotyczącego ustalenia przez płatnika składek stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w zaniżonej wysokości.

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.06.2015r. nr(...) strona pozwana podwyższyła wnioskodawcy stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od dnia 01.04.2014r. do dnia 31.03.2015r. o 50 % tj. do 2,90 % podstawy jej wymiaru.

Zaskarżoną decyzją z dnia 02.06.2015 r. (...)strona pozwana podwyższyła wnioskodawcy stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres od dnia 01.04.2015r. do dnia 31.03.2016 r. o 50 % tj. do 2,70 % podstawy jej wymiaru.

dowód: akta ZUS

Sąd zważył co następuje:

Odwołania wnioskodawcy są zasadne.

Wnioskodawca podlegał przy rozliczaniu składki na ubezpieczenie wypadkowe zasadzie wyrażonej w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.), który stanowi, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50% najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 30. Do wnioskodawcy należało samodzielne ustalenie ilości ubezpieczonych, według przepisów ustawy, a następnie wysokości stopy procentowej składki.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę. Przepis ten stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności (art. 34 ust. 3). W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji (34 ust. 4). Brzmienie cytowanego przepisu wskazuje jednoznacznie, że nie każde zaniżenie stopy procentowej składki spowoduje zastosowanie sankcji wskazanych w przepisie lecz tylko nastąpić to może wówczas, jeśli ustalenie składki w zaniżonej wysokości jest wynikiem zachowania płatnika opisanego w treści przepisu art. 34 ust. 1 lub ust. 3 ustawy, to jest zachowania w postaci nieprawidłowego podania danych, bądź nie podania wcale danych niezbędnych do ustalenia wysokości stopy procentowej składki.

Przepis powyższy wyróżnia dwie grupy płatników składek a kryterium ich różnicującym jest liczba osób zgłaszanych przez płatników do ubezpieczenia wypadkowego. W przypadku grupy płatników ujętych w treści art. 28 ust. 1 ustawy tylko wskazanie nieprawidłowej liczby osób mogło mieć znaczenie dla ustalenia wysokości stopy procentowej składki, gdyż w razie zgłoszenia do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 osób, wysokość składki wypadkowej jest zryczałtowana, niezależna od grupy działalności, jak to ma miejsce u płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego więcej niż 9 osób.

Organ rentowy nie wykazał aby wnioskodawca podał nieprawdziwe dane dotyczące ilości zgłoszonych do ubezpieczenia osób, a zatem przyjąć należało, że wnioskodawca w tym zakresie nie dopuścił się naruszenia przepisów. Organ rentowy nie wykazał tym bardziej aby wykazanie zaniżonej stopy procentowej składki było skutkiem celowego, świadomego działania wnioskodawcy. Przesłanką odpowiedzialności płatnika składek na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), jest wina płatnika w niewykonaniu lub nienależytym wykonaniu obowiązku przekazania organowi rentowemu wymaganych informacji, polegająca na niedochowaniu należytej staranności (wyrok SN z 04.10.2013r. I UK 103/13 OSNP 2015/1/11).

Uznać zatem należało, że sytuacja wnioskodawcy nie wyczerpuje przesłanek wynikających z art. 34 ustawy. Stanowisko takie zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 04.02.2011r. (II UZP 1/11 LEX 749835) wskazując w pkt II orzeczenia, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zastosować sankcję określoną w art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zw. z art. 34 ust. 3 ustawy wobec płatników zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 osób tylko wtedy, gdy nieprawidłowo ustalili oni tę liczbę ubezpieczonych, a rezultatem tej nieprawidłowości było zaniżenie stopy procentowej składki.

Odnosnie wnioskodawcy okoliczności takiej nie wykazał organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje strony pozwanej, zwalniając wnioskodawcę z obowiązku uiszczenia składki na ubezpieczenie wypadkowe w podwyższonej wysokości, z zastosowaniem sankcji wynikającej z treści przepisu art. 34 cytowanej w rozważaniach ustawy.